

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
תל אביב	17:32	19:08
ירושלים	17:30	19:12
חיפה	17:31	19:07

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

פורים כפורים

מה מיוחד ביום פורים ומדוע דוקא מצוות מחיית עמלק היא הכי חשובה?

מתנות לאביונים

בפורים, זכה העם היהודי לנס מופתי, שמעורר שמחה בכל לב. את היום הזה שכל כולו שמחה, כור השמחה השנתי שלנו, רצה אבינו שבשמים להקדיש לעניים ונזקקים, לאביונים הנושאים עיניהם לעזרה. הוא רוצה שניקה את עוצמות השמחה הפורצות ביום הזה, ונשתמש בהן כדי לשמח את הזולת, לתמוך בעניים ונזקקים.

וכתוב בעל ה'סמיכת חכמים' ומגלה סוד כמזל: והיה כי ישאל יהודי, מנין לי מספיק כסף לסייע לכל יהודי דל ומך? הרי לדאבון הלב - כאלה מצויים למאות ולאלפים, יהודים רבים כל כך מצפים לעזרה, מנין לנו היכולת לסייע לכולם? מהיכן נשיג די ממון כדי שאכן כולם יאכלו יום טוב?

כאן ניצבת לצידנו הבטחה שמימית, שכותרתה 'קיימו וקיבלו' - קיימו למעלה מה שקיבלו למטה! יהודי שמקבל על עצמו לתמוך, לתת, לתרום ולהעניק ברוח לב לאחיו ביום הפורים, מסייעים לו משמים לעמוד בקבלתו, נותנים לו די כסף ויכולת לעמוד בה בגבורה, לסייע באמת לכל מבקש עזרה. אם יהודי נערך ליום הפורים בהחלטה שהוא ישמח את זולתו, שהוא יתמוך בעניים, שהוא יסייע לנזקקים - בורא עולם ניצב לימינו, ונותן לו די כסף כדי להצליח לעמוד במשימה שקיבל על עצמו!

מתברר, כי שמחת פורים - מטרתה ותכליתה לשמח את העני והדל, לתמוך באביון ובנזקק, להעניק מתנות לאביונים לרוב. וככל שנרצה לקיים את השמחה הזאת כדת, ככל שנקבל על עצמנו שנשמח באמת, ככל שנשאף להעניק לכל נזקק מתת יד נדיבה - כך נזכה שבורא עולם ישלח לנו את האמצעים לכך, יעניק לנו די ממון כדי לעמוד במשימה הזו, יזמן לנו כסף לחלק לכל פושט יד.

וככל שנזכה, נקבל על עצמנו להדר במתנות לאביונים עם כל הלב, ניקח על עצמנו לפעול למען העניים הסובבים אותנו בכל העוצמה, נפעל כדי לתת לכל פושט יד ברוח נדיבה, כך נזכה שבורא עולם אף הוא יקיים בנו את ההלכה 'כל הפושט יד נותנים לו', ימלא את כל בקשותינו ביום הזה במידה טובה ישעה ורחמים, ויעניק לנו שפע וברכה מאוצרו! (הרב אשר קובלסקי)

כבר הוא קירר אותה לאחרים. לפני בערך 50 שנה עברתי ליד בית הכנסת של המשהדים בב"ב, נכסתי בשעות הערב לשמוע דברי תורה. מסר שם שיעור הגר"מ מלכה זצ"ל ראש ישיבת אוהל משה. אדם בעל אמונה וביטחון שאין לשער. ודבריו עוד מהדהדים באוזני. שימו לב, עמלק בא להלחם עם ישראל, כל העולם כולו רעד והוא כמו דוברמן מכניס את הראש בקיר! וכי עמלק היה טיפיש? בוודאי היה לו על מה להסתמך כשבא להלחם עם ישראל.

אמר הרב מלכה זצ"ל, עמלק אמר אי אפשר לנצח אותי, כי בשם שלי מרומז שמות גדולי ישראל, ע'מ'ל'ק ראשי תיבות עמרם משה לוי קהת, ולכן לא שייך שינצחו אותו ישראל. אבל הוא טעה כי לא הביט לסוף התיבות: עמרם ס"ת מ' משה ס"ת ה', לוי ס"ת י' וקהת ר"ת ת', אותיות מית"ה. וזה שכתוב בפרשת בלק "ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אובד", הרשע מביט לתחילת הדבר, הוא לא יודע אחריתו, הוא ראה רק את הראשית, את הראשי תיבות, אבל אחריתו את סופי התיבות שזה מית"ה את זה הוא לא ראה.

הלקח הוא לנו: עמלק לא מסתכל על הסוף, היצר אומר לאדם תהנה תאכל תשתה, אבל הוא לא מביט על הסוף על המוות והאבדון. חכם עיניו בראשו, כבר בראשו רואה את הסוף.

כתוב במגילה "ומרדכי ידע את כל אשר נעשה" אומר רש"י בעל החלום אמר לו. ויש לשאול אולי רוח הקודש הוא מנין לרש"י שבעל החלום הגידו? ראיתי בספר לפני שנים רבות, דבר נפלא, איתא במדרש ומרדכי ידע את כל אשר נעשה שידע מלכתחילה שתהיה גזירה של המן, וידע גם שסופו לתלייה על העץ. והיה קשה א"כ לרש"י, כיון שידע את הסוף למה עשה את כל התפילות והצום? לכן פירש"י שבעל החלום אמר לו, והרי אז"ל אין חלום בלא דברים בטלים, חשב מרדכי, אולי הגזירה אמת וההצלה דברים בטלים. אבל אם זה רוח הקודש הרי הכל אמת, ברוח הקודש אין שום דברים בטלים. שנזכה לנצל את יום פורים לא בדברים בטלים אלא בתורה ותפילה וכך נשפיע על עצמינו ישועות, אמן!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

חת המצוות הכי גדולות ביום פורים, היא מתנות לאביונים, לשמח לב אביונים, וזו אחת המצוות הגדולות שבתורה. התורה הק' מזהירה באזהרות חמורות מאד על היתום האלמנה הגר והמסכן, ומזהירה שלא להונותם ולא לצערם לא ללחצם ולא להטות דינם. ואם חלילה הם קוראים אל ה' בצר להם, אומר הקב"ה "והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני". בכל השנה מדקדקים עם עני לדעת אם אכן הוא נצרך, אבל בפורים אין מדקדקים ומי שאומר עני אני - נותנים לו. וזו המצוה הגדולה בפורים להרבות שמחה אחוה ורעות בין איש לרעהו ואשה לרעותה, ולשמח לב נדכאים ומסכנים, אנשים ערירים שאין להם מבקרים, עניים מרודים ואביונים. וכמו שרמזו כל הפושט יד נותנים לו, כל המושיט יד לכל עני, נותנים לו כל משאלות ליבו. וכמו שאמרנו קודם.

אומרים חז"ל 'פורים כפורים', זה יום גדול, כל פעולה טובה שאדם עושה ביום הפורים, כל מצוה ואמירת תהילים, זה לא כמו ביום רגיל זה פי כמה וכמה, כמו ביום כיפור! ר' חיים פלאג'י היה קודש קדשים וכתב יותר מ-70 ספרים. כתב ר' חיים פלאג'י זצ"ל, שצדקה בפורים מבטלת עין הרע. עוד הוא אומר חידוש נורא, שבאמת גזירת המן לא נתבטלה לגמרי, אלא שכל דור שנותנים צדקה בפורים, הרי זה כמו עשרת אלפי ככר כסף שנתן המן לאחשוורוש, וזה פודה אותנו ממוות לחיים בכל שנה ושנה מחדש!! צדקה זה כוח אדיר, אסור שיעבור לאדם יום בלי צדקה! אדם לא יודע אם יש עליו איזה גזירה, או לבני ביתו והצדקה פודה אותו. נתון נתן, תחזור ותתן. פתוח תפתח, חזור ותפתח.

מדוע בפורים יש עניין לשמח לרקוד ולשתות, עד דלא ידע? בשבת הקרובה ילכו כולם לבית הכנסת לשמוע פרשת זכור, שמצותה מן התורה. מה קוראים בפרשה? זכור את אשר עשה לך עמלק וגו' אשר קרך בדרך. מה זה אשר קרך? עמלק קירר את עם ישראל מהאמונה שלהם. הרי המצרים קיבלו עשר מכות ועוד קריעת ים סוף, לאיזה דרגה של יראת שמים הם באו על ידי זה, וכל העולם כולו רעד מעם ישראל, נבהלו! יאחזמו רעד! נמוגו! אימתה ופחד! ידמו כאבן! ובכ"ז "ויבוא עמלק", הוא בא לצנן את ההתלהבות של הגוים מהאמונה, בא לעקור את האמונה. ממשיכים זאת חז"ל לאבמטיה מלאה רותחין, פוחדים להכנס, האחד נכנס

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

קניית חיים בסופרמרקט

עליו ישועת רפואה ניסית ועוצמתית, העניק לו חיים במתנה!

אחד מבני המשפחה שסיפר לנו את הסיפור, הוסיף ואמר כי כעבור תקופה ערכה המשפחה שמחת בר מצוה לבנו הגדול של החולה, בה השתתף גם הפרופסור שניתח אותו. בעיצומה של השמחה, הפרופסור הנרגש לא הצליח לעצור את דמעותיו, ונשא דברים קצרים שהרטיטו את כל המשתתפים.

בדבריו, אמר הפרופסור באוזני האורחים: 'האמת היא, שאני לא האמנתי שהוא עוד ישוב לחיות. כשנתחתי אותו מצבו היה מורכב, כשלא התעורר מההרדמה - הבנתי שהוא אולי יחיה, אבל לבטח לא יהלך על שתי רגליו. והנה, עיני הרואות כי הוא חי, שמח, מאושר, מהלך ומדבר. מי היה מאמין! זורע צדקות - מצמיח ישועות, בורא רפואות!' - סיכם הפרופסור את הנס שהיה עד לו.

סיפור מרגש זה, שכאמור - שמענו אותו מאחד מבני המשפחה, אין כמוהו כדי לחדד עד כמה 'צדקה תציל ממוות' זו לא אמירה בעלמא או סטטיסטיקה שמקורה לא ידוע. זו הבטחה של ממש, ברכת שמים בפועל. הנה כי כן, יהודי שסיכוייו לחיות אפסו ממש, והוא מסתובב, מהלך, חי ובריא, מאושר ומודה. וכל נוכחותו כמו צועקת ומכריזה בקול: 'צדקה למשפחה אחת - מצילה חיים! אני חי בזכות הצדקה, זכיתי בחיים חדשים בזכות הנתינה!'

ימי הפורים שאנו בפתחם, מספקים לנו אינספור הזדמנויות פז לעשות צדקה, להרבות צדקה, לתת צדקה מכל הלב. אם בכל ימות השנה הצדקה היא סגולה כה גדולה, על אחת כמה וכמה ביום כה גדול, יום בו שערי שמים פתוחים ומושפע שפע לכל השנה, כי זה היום בו כל הפושט יד ומבקש - נותנים לו משמים, מעניקים לו ישועות בשפע רב.

הבה ננצל את הימים האלה להרבות בצדקה, לשמח את הזולת, לפעול למען יהודי אחר - וכך נזכה שגם משמים יתנו לו בשפע וברוח לב, בלי לבדוק אם אנו זכאים אם לאו. פשוט יתנו לנו בשפע, כפי שעשינו אנחנו!

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
נכנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

בשלוש הדוד שבבית החולים, אולם הגיס היה כה טרוד - עד שלא הצליח להשיב תשובה סדורה, ותחת זאת חקר ודרש: 'אמור לי, האם מישוהו במשפחה רעב ממש? האם במשפחה המורחבת יש בית שחסר בו מזון בסיסי? האם מישוהו מהאחיינים או מבני הדודים, נמצא במצב כה דל, עד שילדיו הולכים לישון בלי ארוחת ערב מסודרת?'

להפתעתו, על אתר נשבר האחין ופרץ בבכי, וסיפר כי זה המצב בביתו - ללא כחל ושרק. אמש הלכו ילדיו לישון בלי ארוחת ערב, והבוקר יצאו למוסדות הלימוד ללא לחם בתיק! האחין לא הבין מה פשר הדרישה והחקירה בנושא, אולם כשהגיס כה היטיב לתאר את המצב - נשבר הלה והודה שזהו אכן המצב, ילדיו רעבים ללחם!

'תודה, תודה, תודה!' - זעק הגיס לתוך השופרת, 'אני מטפל בזה עכשיו!', ובאותו רגע - שכח שהיה אמור לעדכן על מצב החולה. בכל כוחו אץ רץ לסופרמרקט הקרוב, מילא שתי עגלות עמוסות לעייפה בכל טוב, לחמים שונים, מוצרי חלב, ממרחים, פירות וירקות, קופסאות שימורים, מוצרי מזון קפואים והוסיף גם ממתקים, שילם אלפי שקלים בקופה, והוביל את כל הכבודה הזו אל הבית הרעב של האחין, להשביע נפש עוללים רעבים ללחם!

משם, שב הגיס לבית החולים, מתוך דאגה ומתח לגורלו של החולה. שוב הוא ניצב מחוץ לחדר, ממלמל פרקי תהלים ומצפה לנס, שהרופאים כבר לא האמינו שיקרה. אבל הוא קרה - - -

לא חלפו כמה שעות, והלא יאומן התחולל. לפתע פתאום התעורר החולה, פקח את עיניו משינה עמוקה, עמוקה מדי, והתיישב על המיטה! הרופאים כולם אצו רצו אליו, הדבר הפך לשיחת היום במחלקה: הנה כי כן, חולה שנראה כי הורדם הרדמה מלאה אשר ממנה כבר לא יקום, לפתע פתאום שב לחיים!

כעבור כמה ימים, השתחרר החולה מבית החולים, מהלך על שתי רגליו, מודה לקדוש ברוך הוא על הנס הפלאי ולצוות המסור על המאמצים המרובים, כשהוא לא שוכח להודות לגיס היקר - שנקט יוזמה, הסתער על שערי שמים, מצא את הסדק שיש שם למסייעים לרעבים, פתח אותו בעוצמה - והרעף

היה זה לפני כשנה, בחודש אדר תשע"ט. יהודי די צעיר, אב למשפחה בת חמישה ילדים קטנים, הובהל לבית החולים עקב מצוקה לבבית פתאומית. כשהגיע, הוכנס לסידרת בדיקות מקיפות, שבכל אחת ואחת מהן - הפכו הרופאים ליותר רציניים ויותר חמור סבר ביחס למצבו הרפואי, שנראה כמסוכן למדי...

בלית ברירה, הוכנס היהודי לחדר ניתוח, לניתוח לב מורכב ומסובך, שנערך בהרדמה מלאה כמובן, לאורך שעות ארוכות. הרופאים קבעו כי לאחר הניתוח הוא אמור להתעורר תוך 48 שעות לכל היותר, אולם ככל שחלף הזמן ניכרו אותות דאגה על פניהם. סמי ההרדמה כבר איבדו את השפעתם מזמן, אולם החולה מסרב להתעורר...

חולפות עוד כמה שעות, ועוד כמה שעות מתוחות מאוד. הרופאים נכנסים ויוצאים, תמהים ונבוכים. החולה היה אמור להתעורר מזה זמן, אולם נראה כי נרדם הירדמות ארוכה, ארוכה מדי, מי יודע אם לא נצחית... הרופאים ניסו להפעיל טיפולים חריקות המסייעים במצבים כאלה, אולם החולה מסרב להגיב - שוכב הוא בעיניים עצומות, וישן חזק, חזק מדי...

בחוץ, עומדת רעייתו, עיניה לחות מדמעות, כוססת ציפורניים במתח, ממלמלת פרקי תהלים מתוך אימה ופחד. כשהרופאים מתחילים לדבר איתה על האפשרות ההולכת והופכת לסבירה שבעלה נכנס לתרדמת ויש להעבירו למוסד מתאים - היא לא מצליחה להבין מה הם אומרים, היקום כולו כמו מתערפל מול עיניה. היא רואה בעיני רוחה את חמשת הזאטוטים הצעירים שבבית - שפשוט וברור שאינם יכולים להישאר ללא אב תומך, ועיניה מתמלאות דמעות...

אחד מגיסיו של החולה התנדב לסייע, ושלח את שם החולה לאחד מגדולי ישראל שליט"א, לבקש עצה וברכה. התשובה שקיבל היתה לא פחות ממדהימה: לברר אם יש מישוהו מהמשפחה שרעב ללחם, מישוהו שקיים אצלו מחסור במזון בסיסי. לחפש ולאחר אדם כזה, ולמהר לצרכניה הקרובה, למלא את הבית הנזקק בכל טוב, להעמיס את המקרר והארונות, המזווה והשולחן בלחם לשובע ומוצרי מזון בשפע רב, להשביע רעבים פשוטו כמשמעו!

הגיס לא חשב פעמיים, והחל מהרהר מי יכול להיות מועמד מתאים, שבביתו שורר רעב כזה. בעודו מהרהר, התקשר אליו אחד מהאחיינים לדרוש

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריהם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-61-50-203

*ההפצה הינה בטחור סמלי

עצמו עדיף לעשות כך כגון בשתי צלחות נפרדות.

הלכות פורים

א. בחג הפורים יש ארבע מצוות: קריאת מגילה, משלוח מנות, מתנות לאביונים וסעודת פורים. וכל איש שהגיע לגיל 13 שנה ויום אחד, ואישה שהגיעה לגיל 12 ויום אחד חייבים במצוות אלו, וטוב לחנך גם את הקטנים במצוות אלו.

ב. כל המצוות הללו צריך לעשותן ביום פורים ולא בלילה, חוץ מקריאת מגילה שצריך לשמוע גם בלילה וגם ביום.

ג. ערים שמוקפות חומה מזמן יהושע בן נון (כגון ירושלים) חוגגים את יום פורים בתאריך ט"ו באדר ומקיימים באותו היום את כל מצוות חג הפורים, אולם ערים שאינם מוקפות חומה מימות יהושע בן נון חוגגים את יום הפורים ביום י"ד באדר ומקיימים באותו היום את כל מצוות חג הפורים.

מתנות לאביונים

א. מתנות לאביונים: צריך לתת שתי מתנות לשני אביונים, היינו שיתן לאביון אחד מתנה אחת ולאביון השני יתן עוד מתנה אחת. ואם נותן לאביון אחד שתי מתנות לא יצא ידי חובה, אלא צריך לחזור ולתת לעוד אביון.

ב. מתנות לאביונים היינו דווקא שנותן כסף או אוכל, אבל אינו יוצא ידי חובה אם נותן לאביון כלים או בגדים וכיוצא בזה, ומעיקר הדין אם נותן לאביון פרוטה אחת יצא ידי חובה, ובזמן הזה 10 אגורות נחשב פרוטה, ומכל מקום ירא שמים יתן כשיעור שווי סעודה של לחם ולפתן (היינו משהו שנאכל עם הלחם), ועדיף לתת כשיעור שווי סעודה של ג' ביצים של פת (שזה 162 גרם), ואת זה יתן לכל אחד משני עניים ולשאר אביונים יתן כמתנת ידו.

ג. אם אינו יכול לתת מתנות לאביונים ביום פורים יתן לשליח או לגבאי צדקה לפני פורים וימנה אותם שיתנו את הכסף או המאכל ביום פורים ואז יוצא ידי חובה.

ד. מתנות לאביונים אי אפשר לתת ממעות מעשר כספים, אולם אם נתן כבר שתי מתנות לשני אביונים, ורוצה לתת לעוד אביונים רשאי לתת ממעות מעשר כספים, ואם התנה בפירוש (היינו שאמר בפה) לפני שהתחיל לקיים מעשר כספים שהוא מעשר כספים בלי נדה, ועכשיו רואה שהשעה דחוקה ואין לו כל כך כסף, רשאי לתת ממעות מעשר כספים למתנות לאביונים.

ה. יכול לתת מתנות לאביונים גם לעניים סתם ואין חייב לדקדק לתת לעניים ביותר, אולם צריך לתת דווקא לעניים. וכן אין לשים מתנות לאביונים בקופת צדקה אלא לתת לעניים ביד.

משלוח מנות

א. מצוות משלוח מנות היא לתת לאדם אחד שתי מנות. וצריך לשלוח אוכל דווקא (וכיום המנהג לתת מיני מתיקה). ולכך השולח לחברו סדינים או כוסות וצלחות וכיוצא בזה אינו יוצא ידי חובת משלוח מנות, וכן השולח לחברו כסף גם כן אינו יוצא ידי חובת משלוח מנות, וראוי שיהיו המנות יקרות וחשובות כדי להראות אהבה ואחווה, וטוב שכל מנה שיהיה בה שיעור סעודה היינו 162 גרם.

ב. מעיקר הדין יכול לתת את שתי המנות בכלי אחד ולשלוח לחברו, אולם מכל מקום אם יכול לחלק את המנות ולתת כל מנה בכלי בפני

ג. אדם ששולח לאביו או לאחיו וכן אישה ששולחת לאמה או לאחותה יוצאים ידי חובה, ואישה נשואה אינה יוצאת ידי חובה במשלוח מנות של בעלה אלא צריכה היא בעצמה לשלוח מנות, אולם אם הבעל נתן מנה מיוחדת עבור אשתו יצאה האישה ידי חובה, וטוב שלא ישלחו איש לאישה ולא אישה לאיש אלא אישה תשלח לאישה ואיש ישלח לאיש.

ד. מי שאינו יכול לשלוח מנות משל עצמו כגון חייל שנמצא בצבא וכן אדם שנמצא בבית חולים וכן אסיר בבית כלא וכדומה וכן אם נמצא בבית מלון, יחליף את המנות שקיבל לארוחה עם אחר ובכך יוצא ידי חובה.

סעודת פורים

א. יעשה סעודתו כמה שיותר יפה ומכובדת, ויש מצוה להרבות בסעודת פורים, ולכתחילה יש להדר ולאכול בשר בהמה שהרי אין שמחה אלא בבשר ויין, אולם מכל מקום אם אינו אוהב את טעם הבשר או שהבשר מזיק לבריאותו יאכל בשר עוף, ומצוה לשמח את הילדים הקטנים במיני מתיקה, ולכתחילה עדיף לאכול לחם, וגם הנשים ישתו קצת יין, אולם לא ישתו הרבה מפני שגנאי לאישה לשתות הרבה יין.

ב. "חייב איניש לבסומי בפוריא (בפורים) עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי", והכוונה שישתה יין כדי שיהיה האדם שמח ומבושם ועל ידי שישתכר קצת ירדם בשכרותו, ויש מפרשים שישתה קצת יותר מאשר הוא רגיל וזה נקרא שכרות כיוון שאינו רגיל בכך ועל ידי שישתה יותר מכפי הרגלו הוא לא ידע לספר את נס הפורים על בוריו. אולם אין הכוונה שישתכר לגמרי שהרי השכרות היא עבירה גדולה וזה כבר נקרא הוללות, ולכן אם יודע בעצמו שעל ידי שתית היין הוא יזלזל באיזה מצוה (כגון שלא יברך ברכת המזון או שלא יתפלל מנחה או ערבית) וכן אם על ידי השתיה הוא יקלל את חבריו ויבייש אותם אסור לו להשתכר, אלא ישתה מעט יין וירדם, ומי שמזיק לו השתיה של יין בפורים פטור מלשתות יין בפורים.

ג. בכל התפילות של יום פורים ובברכת המזון אומרים "ועל הניסים... בימי מרדכי ואסתר", ואם שכח ולא אמר אינו צריך לחזור.

קריאת המגילה

א. אסור לדבר בשעת קריאת המגילה, וצריך לדקדק בקריאת המגילה שלא להחסיר במשך קריאתו אפילו אות אחת, וכן השומע קריאת מגילה צריך לדקדק היטב לשמוע את כל קריאת המגילה מתחילתה ועד סופה, ולא יחסיר אפילו תיבה אחת, ולכן אם יש רעש בבית הכנסת והנשים לא שומעות כמו שצריך, יקראו לנשים בשעה מאוחרת יותר בפני עצמן כדי שישמעו טוב את כל קריאת המגילה.

ב. אם בשעת הקריאה לא שמע איזה תיבה מהשליח ציבור, אם יש ביד השומע מגילה כשרה יקרא את אותה התיבה שלא שמע מהשליח ציבור מתוך המגילה שלו ולכן עדיף שתהיה בידו מגילה כשרה על קלף. אולם גם אם אין בידו מגילה על קלף אלא מגילה מודפסת, יכול לקרוא את התיבות שהחסיר עד שיגיע למקום שהשליח ציבור נמצא שם ואז ישתוק, וימשיך לשמוע את המגילה מהשליח ציבור (אולם אין לקרות את רוב המגילה ממגילה מודפסת, ואם קרא לא יצא ידי חובה).

רגע חושבים

הרב ישראל לוגסי

תורה לומדים במדבר

מובא בספר הגדה של פסח - "מנחת אשר": למה נזעקו מן העבודה דוקא לאחר מות המלך ובמה מיתתו קשורה לקשי העבודה? אמרו בשם הגאון ר' איצ'לה מוואלז'ין, דכל עוד המלך חי קוו בני ישראל למותו והשלו את עצמם דאין הגזרות אלא מרע לבו ורשעתו של מלך זה, ובמותו יוטב להם ויבטלו גזרותיו, אבל כשמת מלך מצרים ואין מציל ואין מושיע אזי "ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו".

מו"ר כ"ק מרן מצאנז זצ"ל היה מספר על אשה עניה שבאה לפני הדברי חיים מצאנז זצ"ל ובבכי ובתמרורים ספרה על בנה החולה ובקשה ברכת ישועה ורפואה, אמר לה הדברי חיים שאם תביא סכום של "אלף ריניש" מבטיח הוא לה שיזכה לרפואה שלמה, במר לבה בקשה ממנו שיתר לה על הכסף כי אין בידה פרוטה לפרטה, והוא בשלו אם תביא מלא הסכום ברכתו תקפה ואם יגרע מאומה מן הסכום אין הוא מבטיח כלום.

ברב מרירות ויאוש אמרה אמללה זו "אם אין הרבי רוצה לעזור אז הקדוש ברוך הוא יעזור". אמר לה הדברי חיים את זה רציתי לשמע, עכשו מבטיח אני שבנך יזכה לרפואה שלמה בקרוב, וכן היה.

כל עוד תולה האדם תקותו בבשר ודם הוא נועל בעדו את שערי הרחמים, לאחר שמת מלך מצרים ראו בני ישראל שאין ישועתם תלויה ביד מלך זה או אחר, וראו שאין להם על מי להשען אלא על אביהם שבשמים "ויזעקו אל ה'" אז נושעו בישועת חסד ורחמים.

למאמרים נוספים של הרב ישראל לוגסי
בקרוב באתר 'שיבת אור דוד'

התורה ניתנה במדבר, כדי ללמדנו שיבטח האדם בהקדוש ברוך הוא כמי שנמצא במדבר "ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו" (דברים לב י).

אמר מו"ר המשגיח דישיבת לומז'א זצ"ל, הפרוש הוא, כי כשם שאדם נמצא במדבר ומרגיש שאין לו על מי לסמוך, ואין אף אחד שיעזרוהו אלא הקדוש ברוך הוא לבדו, כך כשיודע האדם שאין מי שיעזור לו ובטח רק בהקדוש ברוך הוא, אז "יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו", הקדוש ברוך הוא שומר עליו ומגן בעדו, כמו שאמר דוד המלך ע"ה "גר אנכי בארץ", הרי אני כמו גר שאין לו אף קרוב ומכיר, אלא הקדוש ברוך הוא לבדו.

אבל אם אדם חושב כאותו כפרי שהתפלל להקדוש ברוך הוא ואמר אם לא תעזר לי, אלך לבקש מדודי העשיר, כשאדם בוטח באחרים מלבד ה' יתברך, אז אין הקדוש ברוך הוא עוזר לו. ולכן נתנה התורה במדבר, כדי ללמדנו שיבטח האדם בהקדוש ברוך הוא כמי שנמצא במדבר, ואין לו על מי להשען, אלא על ה' יתברך. (דרכי מוסר לג"ר יעקב ניימן זצ"ל, פרשת במדבר)

לכן כמה נואלו אותם הבני אדם הסומכים בעקר על הרופאים או על מעבידיהם בעלי העסקים ורק לשם "תוספת והשלמה" בוטחים גם בה', למה דומים הם לאדם שפונה לה' ואומר לו: רבנו של עולם, איני בא להטריחך, שמונים אחוז מבעיתי כבר "נתן" לי הרופא, או ה"בוס" והנני בבעיה רק בעשרים אחוז, אנא השלם לי הנתר... הלזה יקרא בטחון בה', וכי אותם שמונים אחוז שהבטיחך הרופא או ה"בוס" אינם מאת ה'.....!?

"זכר למחצית השקל נותנים לישיבות ולמוסדות תורה"

פסק הלכה מספר 'חזון עובדיה פורים' של
הרב עובדיה יוסף זצ"ל

"מנהג ישראל לתת 'זכר למחצית השקל'
וכמו שבזמן בית המקדש מחצית השקל
הייתה מכפרת כך היום שנותנים לעמלי
תורה כדוגמת הכהנים בבית המקדש הם
מכפרים עלינו."

הבטחת רבי חיים פלאג':

"מי שנותן זכר למחצית השקל מובטח לו שהוא בן
העולם הבא ולא יקרה לו שום פגע רע באותה שנה!"

לנתינת 'זכר למחצית השקל'
עם התפילות והבקשות
סרקו את הקוד:

ניתן להעביר "זכר למחצית השקל" במספר דרכים:

באתר האינטרנט של הישיבה
בכתובת: Rabenu.com

להתקשר למשרדי הישיבה
בטלפון 03-570-12-12

